

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم وېر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

استاد محمد نسیم «اسیر»

بستر پیری

بگرفته گریبان مرا افسر پیری
از موی سپیدی زده تاجی بسر من
آرامش من، راحت من برده به تاراج
دارد اثر تلخ به کامم شکر و شیر
بر مهر درخشان نتوان دیده گشودن
در میکده ام ره ندهد رند خرابات
ضعف تنم از پای فگندست و ز حسرت
ای عمر ز کف رفته چه انداخته ای باز
ای درد عجب با منت آهنگ مصافست
آن شاهد گلچهره دگر رام نگرود
هر لحظه به گوشم رسد از قافله عمر
از شصت گذشتیم و شکستیم و خمیدیم
آزرده دل از ریشه دست و سر و پائیم

افکنده به سرینجه زور آور پیری
نامیده مرا پادشه کشور پیری
فوج غم افتادگی و لشکر پیری
پستان به لبم داده مگر مادر پیری
تا جلوه گر بخت شده اختر پیری
با قامت خم گشته و لرزان سر پیری
لب میگزم از قند لب دختر پیری
چون مشت سپندم، به دل اخگر پیری
در بستر بیماری و در سنگر پیری
تادیده مرا هم سفر و همسر پیری
این نغمه دلگیر ز رامشگر پیری
ای وای ز افسانه و افسونگر پیری
ای خاک سیه باد شود بر سر پیری

درمانده «اسیر» تو ز پرواز عجب نیست

ره یافته بر بال و پرش، شهپر پیری

(بن - المان، مارچ 1994 م)